

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Nicolai Cavssini Trecensis E Societate Iesv, De Eloqventia
Sacra Et Hvmana**

Caussin, Nicolas

Coloniae Agrippinae, 1626

Cvlex Et Pvlex. Ex D. Augustino enarr. in Psalm. 148. Descriptio LXXIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68724](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68724)

us à medio, aliudque agenti similis: inclusus vero sic, ut sit necne intus aliquis, cerni non possit: Age firmitas quanta irumpentibus ventis, qua pulverum mole degrauant? Latitudo telæ sæpè inter duas arbores, cum exercet artem & discit texere: longitudo fili à culmine, ac rursus à terra per illud ipsum veluti reciprocatio, subitque pariter ac fila deducit. Cum verò captura incidit, quàm vigilans & paratus ad cursum? licet extrema hæreat plaga, semper in medium currit, ex quo sic maxime totum concutendo implicet. Scissà protinus refert ad polituram faciens. Namque & lacertarum catulos venantur. Hos primum tela inuoluentes, & tunc demum labra vtraque morfu apprehēdentes, amphitheatrali spectaculo cum contingit. Sunt & ex eo auguria. Quippe incremento annuum futuro telas suas altius tollunt, ijdem sereno non texunt, nubilo texunt, ideoque multæ aranæ imbrium signa dant.

CVLEX ET PVLEX.

Ex D. Augustino enarr. in
Psalm. 148.

Descriptio LXXIII.

Quis disposuit membra pulicis & culicis, ut habeant ordinem suum, habeant vitam suam, habeant motum suum? Vnam bestiolam breuem minutissimam considera quam volueris. Si consideres ordinem membrorum ipsius, & animationē vitæ, qua moeuetur, pro se fugit mortem, amat vitam, appetit voluptates, deuitat molestias, exierit sensus diuersos, viget in motu congruo sibi. Quis dedit aculeum culici quo sanguinem fugat? Quàm tenuis fistula est qua forber? Quis disposuit ista? quis fecit ista? expauescis, in minimis lauda magnum.

VERMIS INDICVS.

Ex D. Ambrosio Hexam. lib. 3.
cap. 23.

Descriptio LXIV.

Vide Plin.
li. 11. c. 25.

Extur hic corniger vermis, conuerti pri-

mum in speciem Erucae, atque in eam mutari naturam, inde processu quodam fieri Bombylius: nec eam tamen formam, figuramque custodit, sed laxis, & latioribus folijs videtur pennas assumere. Ex huius folijs mollia illa feres depectuat vellera, quæ ad vsus sibi proprios diuites vendicant. Sed ego plenius in pictura ænigmatis eius naturam sum perlecutus.

B O M B Y X I N

A Enigmatē.

Animal vobis in hac tabella depinximus (Principes illustrissimi, ceterique auditores ornatissimi) sine carne, sine sanguine, ossibus, venis, arterijs, nervis, intestinis, oculis, auribus pilis, squammis, spinis, quid hoc monstri est? Ne vos diu morer, Bombyx est, Bombyx, inquam, laboriosus opifex, & nendis regum vestibus natus. O naturæ audacis opus! quis non miretur? quis non obstupescat ex tenui semine primum nasci vermiculum, tam minutum, ut penè oculorum fugiat aciem, hunc in Eruca paulatim grandescere, ex Eruca fieri Bombylium diuinum planè artificem? quem vbi puro elegantique domicilio acceptum, & albæ mori frondibus saginatum, per genistarum scabritiem emiseric, postquam pabuli satietas est, vere incipit, & ex suis visceribus diductos florum tractus effundere, quibus sibi ornata figura domicilium constituit, quo nec Castor & Pollux, nec eorum soror Helena pretiosiore videntur excepti. Itaque nec Porphyrogenitis inuidet, nec ijs regum pulsonibus, quos aiunt collucentes margaritis eunas habuisse, in hac sericea domuncula delitescit Bombylius quasi puellus in utero matris confixus, & artes meditatatur admirandas. Absoluto demum lanificio post 40. diem ex Bombyce subnascitur Papilio cornutus vermis, & quatuor alis pennatus, quem ex eis cateris auter quasi sepius emicare cernimus in acre, ex hoc necydalo vermium progeneratur semen, quibus noua subinde animalculorum soboles affluit. Delineaui paucis (auditores) naturam vermiculi, de quo magna est inter viros doctos controuersia, fueritne sæculis antiquis nostris ignotus regionibus, an à Iustiniani temporibus, ut narrat Procopius, tantum Europæ cœperit hom-

Aristot. ca.
19. l. 5. hist.
animal.